

rahwas nende kaeft kenuks wotnud, keif
nende kätte.

Israeli-rahwas läksid siis niokohhe ni
kure ruttoga sealt ärra, et nemmad pid-
did omma taiguet enne kui se lainud hap-
nema, nenda hapnematta ennesega tee
peale wotma. Kuus sadda tuhhat mees-
te-rahwas olli neid, kes siis sedda wiisi
ärraläksid, itma weel need naesed, lapsed
ja paljo muud rahwas mis ep olle arwa-
tud, mis ka ärratullid. Nenda kui
Jummat jo esite läksid sedda Pasa-
pühha pidada, nenda tuli se weel siina
järe, et se piddi petama hapnematta lei-
badega, sepärrast et nemmad piddid esite
hapnematta leiba tee peäl söma. Selle
õ mällestuskes piddid nemmad sedda teg-
gema, nendasammoti ka sedda, et keif es-
simesed poeg-lapsed ja lojuste essime-
suggu piddid Jehowale pühhitsetud ollemas.

Kui

Kui nüüd Waras Israeli-rahwas
olli lastnud ärraminna, siis ei saatnud
Jummat neid mitte otsekohhe sedda teed
Wiliptide maalt läbbi, et kui taplus pid-
di tulles, nemmad mitte taggasi jälle E-
giptusse-male ei lähhaks, sepärrast wiis ta
neid kōrkiate merre pole (mis muudo pun-
naseks merreks hütakse) sedda kōrwe teed.
Ärraminnes wottis Moses Joseppi sur-
no luud ennesega. Nenda ollid rahwas
nüüd tee peäl. Jehowa isse olli neid juh-
hatamas ja kais nende eel päwa aeges pil-
we-sambas ja õ aeges tulle-sambas wal-
get neile teagemas, et nemmad bōd ja pä-
wad moistsid kaia. Sai nüüd rahwas
seie tee peale sanud, siis hakkas Waras
sedda kahhetsema, et ta neid olli lastnud
ärraminna; omma sübdame pangusse
wärrast wottis ta kätte ja aias neid om-
ma sōa-wäega tagga.

Kui fest Israelia

rah-

);(4